

برائت از مشرکین، ندای قلبی مسلمانان و اعلام توطئه های جهان خواران

برائت از مشرکین یکی از آموزه های قرآنی است و امام خمینی(ره) برپایی این مراسم را رساندن توطئه های جهان خواران به گوش جهانیان دانستند و رهبر معظم انقلاب نیز آن را ندای قلبی و فطری همه مسلمانان اعلام کردند.

برائت از مشرکین یکی از آموزه های قرآنی است و امام خمینی(ره) برپایی این مراسم را رساندن توطئه های جهان خواران به گوش، حمانان، دانستند و همه معظم انقلاب ندای قلبی، فطری، همه مسلمانان، اعلام کردند.

به گزارش ایرنا، بر اساس شواهد تاریخی، اعلام برائت یکی از وقایع مهم تاریخ عصر رسالت، در اواخر عمر پیامبر(ص) بود که بدین وسیله دولت اسلامی تثبیت و دعوت جهانی اسلام نیز آغاز شد.

گرچه اعلام برائت از مشرکان، در امت های پیشین بوده اما با ظهور اسلام و بعثت پیامبر(ص)، این امر در دین اسلام به اوج خود رسید، بطوریکه اعلان عمومی برائت از مشرکین و احکام الحاقی آن در تاریخ اسلام برای نخستین بار، پس از نقض عهد مشرکینی بود که پس از فتح مکه یعنی سال هشتم هجری با پیامبر اسلام پیمان عدم تهاجم و دشمنی بسته بودند.

در ابلاغ برائت از مشرکین، حضرت علی(ع) در دهم ذیحجه در منا، با شمشیر برهنه به خطبه ایستاد و پس از تلاوت آیات نخست سوره برائت، چهار حکم الحاقی رسول خدا(ص) را ابلاغ کرد.

در دوره پس از اسلام، بنیانگذار اعلام برائت از مشرکین شخص رسول خداست. پیامبر اکرم(ص) با این عمل خود، راهی را به مسلمانان نشان دادند تا روی پای خود بایستند و سلطه کافران را بر خود نفی کنند.

** معنای برائت

برائت از مشرکان، تعبیری قرآنی به مفهوم بیزاری و اجتناب از مشرکان و دشمنان مسلمانان و قطع پیوند با آنهاست. این تعریف، به فعالیت هایی که در بعد سیاسی حج به صورت اجتماعی انجام می گیرد نیز اطلاق می شود.

برائت در اصطلاح از یک امر قلبی و عاطفی فراتر رفته و مستلزم کناره گیری، منزوی ساختن و طرد عمل مشرکان و توطئه گران است و همانگونه که مفسران گفته اند به معنای رفع امان و سلب مصونیت و عدم تعهد در برابر مشرکان و حتی جنگ با آنان است.

برائت تعبیری قرآنی و به مفهوم بیزاری و اجتناب از مشرکان و دشمنان مسلمانان و قطع پیوند با آنهاست. در قرآن گذشته از نکوهش و مذمت شرک و مشرکان، بر ضرورت گسستن پیوند از مشرکان و توصیه جدی به مقابله با آنان در آیات مختلف تصریح شده و آیاتی در برائت انبیا(ع) از مشرکان و اعلام بیزاری آنها از شرک در سوره های متعدد آمده است.

** هدف از اعلام برائت

برخی مفسران هدف از اعلام برائت را «رسیدن به توحید ناب» می دانند و از نظر آنان خاستگاه اصلی برائت همان اصل «تولی و تبری» است.

به اعتقاد برخی، هدف نهایی ساختن بیت الله، رسیدن به توحید است و نیل به توحید ناب، بدون تبری تام از هر مشرک و ملحد میسر نخواهد بود، لذا اعلام این هدف نهایی به صورت اعلام تبری خدا و رسول اکرم از مشرکان متبلور شده است و تا انسان در روی زمین زندگی می کند وظیفه حج و زیارت به عهده اوست و تا مشرک در جهان هست اعلام تبری از او نیز جزو مهمترین وظیفه حج به شمار می رود و هیچ جایی برای تبری از ملحدان مناسب تر از حرم خدا نخواهد بود.

یکی دیگر از محققان در این زمینه می نویسد: برائت از ملحدان و مشرکان، یکی از دو رکن اساسی توحید است.

نظری به اصول بنیادین ادیان توحیدی نشان می دهد که «اعلام برائت از مشرکان» جزء لاینفک توحید است. توحید، به عنوان اولین اصل و پایه در مکتب انبیای الهی، مرکب از دو جزء، نفی غیر خدا و اثبات خدای سبحان (لا اله الا الله) است.

کلمات پیشوایان دینی ما پر از این واقعیت بوده که سنت اعلان برائت از مشرکان همچنان که تاریخچه ای به درازای عمر ادیان توحیدی دارد، یکی از ارکان توحید و یکتاپرستی است.

**** برائت از مشرکین در دیدگاه امام خمینی(ره)**

خاستگاه اصلی دیدگاه بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران در برائت از مشرکان، همان اصل تولی و تبری است و ایشان هم اعلام برائت از مشرکان را از ارکان توحیدی می دانند.

امام خمینی(ره) در این زمینه فرمود: مگر تحقق دیانت، جز اعلام محبت و وفاداری نسبت به حق و اظهار خشم و برائت نسبت به باطل است؟ حاشا که خلوص عشق موحدین جز به ظهور کامل نفرت از مشرکین و منافقین میسر شود و کدام خانه ای سزاوارتر از کعبه و خانه امن و طهارت و ناس که در آن هرچه تجاوز و ستم و استثمار و بردگی و یا دون صفتی و نامردمی است عملا و قولا پشت شود و در تجدید میثاق «الست بربکم» بت الهه ها و اربابان متفرقون شکسته شود و خاطره مهمترین و بزرگترین حرکت سیاسی پیامبر در «و اذان من الله و رسوله الی الناس یوم الحج الاکبر» زنده بماند و تکرار شود؛ چرا که سنت پیامبر و اعلان برائت کهنه شدنی نیست.

برائت از نظر امام خمینی(ره) یعنی توطئه های جهانخواران راست و چپ، بویژه آمریکای چپاولگر و متجاوز، و اسرائیل جنایتکار را به گوش جهانیان رساندن و یا با ذکر جنایات این جانیان، از جهانیان استمداد بجویم و برای قطع ایادی آنان و اصلاح حال مسلمانان به خدا پناه ببریم.

همه ساله با فریاد «و اذن فی الناس بالحج» میهمانانی گرانقدر از گوشه گوشه دنیا در کنگره ای که به دعوت ابراهیم(ع) و محمد(ص) برپا می شود، اجتماع می کنند.

اینان کسانی هستند که از همه هستی و مال خود برائت جسته، قدم در راهی گذاشته اند که انتها و عاقبتش رسیدن به توحید ناب است.

در واقع اینان آنگونه که پروردگارشان فرموده؛ مال و فرزندان «المال و البنون» را زینت زندگی دنیوی یافته اند و از آن برائت جسته، با پشت کردن به همه مظاهر دنیوی، با دستی تهی به وعده گاه یار می روند.

به فرموده امام خمینی(ره) زائر بیت الله می رود تا به ندای ابراهیم و محمد(ص) پاسخ دهد و از هرچه شیطان و شرک و کفر است برائت جوید و شعار ابراهیم را تکرار نماید که «انی بریء مما تشرکون» و زائر بیت عتیق می رود تا بر گرد محور توحید و با برائت از مشرکین و نفی و طرد همه بت ها، ابراهیمی شود تا به خیل امت محمد بیبوندد و ید واحده گردد.

حاجی باید بر گرد محور توحید بگردد و از تمام مشرکین و بت ها و استکبار برائت جوید و زیر بار هیچکس جز خدا نرود و نشان دهد که از مبارزه خسته نشده است.

حج عرصه نمایش و آیین سنجش استعدادها و توان مادی و معنوی مسلمانان است و حاجی همچنین باید بداند که ابوجهل و ابولهب و ابوسفیان در کمین نشسته اند و با خود می گویند مگر هنوز لات و هبل در کعبه اند؟ آری، خطرناک تر از آن بت ها، اما در چهره و فریبی نو.

بت، هر آن چیزی است که به جای خدا قرار گیرد و ولایت الهی را به ولایت خود تبدیل کند و نیرو و اراده افراد بشر را در اختیار بگیرد.

حال چه سنگ و چوب و چه قدرت های شیطانی سلطه گر و جبار و چه عصبیت های جاهلی ناحق.

بدین ترتیب حج باید دارای روح و تحرک باشد و در حج باید حاجی برائت خویش را از مشرکین و بت های نوین اعلام کند که «حج بی روح و بی تحرک و قیام، حج بی برائت، حج بی وحدت و حجتی که از آن هدم کفر و شرک برنیاید، حج نیست.»

حج، کانون معارف الهی است که از آن، محتوای سیاست اسلام، در تمامی زوایای زندگی را باید جستجو کرد و به دیگر سخن، حج کانون معارف اسلام و بیان کننده سیاست کلی آن برای اداره زندگی انسان است.

بنابراین، یکی از فلسفه های بزرگ حج - قضیه - بعد سیاسی اوست که دست های جنایتکار از همه اطراف برای کوبیدن این بعد در کار هستند و تبلیغات دامنه دار آنها مع الأسف در مسلمین هم تاثیر کرده است که مسلمین سفر حج را بسیارشان یک عبادت خشک، بدون توجه به مصالح مسلمین می دانند.

حضرت امام(ره) در جایی دیگر فرمودند: حج از آن روزی که تولد پیدا کرده است، اهمیت بعد سیاسی اش کمتر از بعد عبادی اش نیست، بعد سیاسی علاوه بر سیاستش، خودش عبادت است.

اینک که ما بر حج ابراهیمی و محمدی تاکید کرده، برای احیای آن تلاش می کنیم؛ باید بدانیم که حج ابراهیمی و محمدی و حج علوی و حسینی آن است که در آن توجه به خدا و پناه بردن به حکومت و قدرت او با پشت کردن به قدرت طواغیت و جباران همراه باشد و همانگونه که حاجی باید برای رسیدن به توحید ناب از زینت حیات دنیا گذشته و برائت جسته است، بایستی از هر شرک و کفری هم برائت جوید و آن را اعلام کند.

**** برائت از مشرکین ندای قلبی و فطری همه ملت های مسلمان**

حضرت آیت الله خامنه ای رهبر معظم انقلاب برائت از مشرکان را ندای قلبی و فطری همه ملت های مسلمان دانسته و می فرمایند: موسم حج تنها نقطه ای است که این ندا می تواند از سوی همه این ملت ها با صدای بلند طنین افکند.

ایشان از امت اسلامی و حاجیان بیت الله الحرام خواستند تا این فرصت را مغتنم بشمارند و با دعا برای امت اسلامی و دعا برای تعجیل در ظهور مهدی موعود(عج)، از هر کرانه خود را در این اقیانوس عظیم شستشو دهند.